

İlknur

– Fatih EFE · 23 Haziran 2009

10.10.2008

Önce; Dokuz ay süren bir belgesel ile,
Sonra bilim kurgu ile izlenmeye başlar,
Anlanmaya çalışılır imikleri,
Benzetilir -elleri- gözleri - kirpikleri
Benzetilir ya anneye ya da babaya,
Sonra; Tiyatro başlar,
güldürür güldürtür..

Belirli bir evreye kavuşur
çıkmaya başlar süt dişleri,
Büyür annenin sevinci
Su içlerinde çakıl tanesi
Ve mayhoş bir ağartı uçlarında
İlknur dur bu ilknur,
Çiy damlası tırnakları
Diş goncasında acı bir kamaşma
ve Gülerken ağlaması
İnsanın içini büzdürtür..

Anne için uğraş
Baba için eğlencedir;
Baba Çoban gibi; kaptırır gönlünü çalar kavalını
salar tüm koyunlarını,
Anne;Aydedeler uçurur geceler boyunca,
ve İlknur;
durulur pembeleri
Avuçlanmış bir su da yalnızca Yürür denize bakar
Annenin Sözleri, rüyaya karışır
ince imgelerde oynar ideleri
gülür hep melekleri...

İlknur bu
Açılır ekranı

Bir serüven başlar
heyecan salar seyircisine
Yüremeye başlar
Emeklemesi kafi gelir
Kırar tabağı çanağı, döker orayı burayı.
yürümeyi koşmayı öğrenir
koşar Deli taylar gibi, koştuğunu yeri bilmeden..
ve düşer
düştüğü yeri suçlarcasına vuran ayakları,
Ninesi kucağında Efsunlanır göz yaşları..
kulaklarına fısıltı düşer, unuttur acısını
Uyuya kalır kuştüyü kucaklar da,
İlknur...

Fatih Efe